

En daar stond de RMTS dan al aan de Bontekoestraat nr. 4. Verlaten en leeg, maar nog steeds glorieus en meer dan het aanzien waard. Sprookjesachtig en sfeervol, harmonieus passend binnen het Veenenlaankwartier, kortom de trots van het oude hart van deze wijk, te weten de „Gortjesbuurt“.

Qua grootte slechts overtroffen door haar overbuurman, de statige en imposante Rijks HBS (ook neo-renaissance, maar vanwege het vele daarin verwerkte natuur- en speksteen toch wel wat koel aandoend). En ook die had het niet gemakkelijk. Immers de dependance achteraan de Drieboomlaan brandde op 11 mei 1982 geheel uit en in het kantorencomplex „Risdaele“ blijft het natuurlijk wél behelpen.

Het moge duidelijk zijn dat deze instelling óók last kreeg van uitbreidingsdrang. Het ware dan ook niet meer dan logisch geweest indien daarvoor de gebouwen van de Rijks Middelbare Tuinbouwschool zouden worden benut. Een geheel dat in 1913 zeer solide was opgetrokken en de tand des tijds — dankzij regelmatig en goed onderhoud — uitstekend had getrotseerd en er op kon bogen zich in een prima bouwkundige staat te bevinden.

Wat zou het eenvoudig geweest kunnen zijn voor de Rijksgebouwendienst te Haarlem.. Was er niet grond genoeg om de eventueel bestaande bebouwing nog verder uit te breiden? Ja toch! En als er dan toch zo nodig gesloopt moest worden, dan had men toch de aanwezige fraaie voorgevel kunnen laten staan. Te bedenken valt dat het in die periode ging om het „leven“ van een waarachtig monumentaal en fascinerend gebouw. Het gaat niet om de geschiedenis van mensen, die gedurende ruim zeventig jaren deze school bevolkten, gebruikten, leefbaar maakten. — Maar neen, niets bleek minder waar zoals dat zo vaak tegenwoordig bij de autoriteiten het geval is. Men wilde het tóch anders! Is de toekomst niet aan onbegrijpelijk modern opgetrokken bouwwerken gevuld met beeldschermen, computers en microchips? Daaraan diende de voormalige RMTS te worden opgeofferd. Wat heet: Gesloopt in fasen.

Dat er niet veel over bleef van de houten dependance der Rijksscholengemeenschap West-Friesland, laat deze opname overduidelijk zien

Op 29 februari 1984 stuurt de Rijksgebouwendienst, district Haarlem, een missive naar het College van Burgemeester en Wethouders der gemeente Hoorn met het verzoek om vergunning te verlenen voor de sloop van

de voormalige RMTS met bijbehorende bebouwingen. Gewezen wordt op de in ontwikkeling zijnde plannen voor het uitbreiden van de RSG West-Friesland te Hoorn, waarvoor binnen afzienbare tijd een bouwaanvraag zal worden ingediend, die sloop van de school, conciërgewoning en berging noodzakelijk maken. Tenslotte wordt opgemerkt dat gezien het gevaar van leegstand (kraak- en brandgevaar) het in de bedoeling ligt met de sloop z.s.m. een aanvang te nemen.

Per nagenoeg omgaand schrijven van 24 mei ll. antwoordt het College van B en W: „In antwoord op uw hierboven vermelde brief waarin u kennis geeft van de voorgenomen sloop van bovengenoemd pand met bijbehorende bebouwingen, delen wij u mede, dat wij daartegen in beginsel geen bezwaar hebben“.

Zo en dat was dan dat! Waar andere steden en dorpen dergelijke gebouwen koesteren en beschermen, daar... (vult u de rest zelf maar in). Het is in feite ongelooflijk dat dit soort dingen nog steeds kunnen gebeuren in Hoorn. Was de voormalige RMTS dan zo iets bijzonders? *Beeldbepalend?* Nou als er iets beeldbepalender was voor dit deel van onze stad, dan was dat toch wel dit schoolgebouw.

Beschermd stadsgezicht? Het zal er wel niet onder gevallen hebben. Maar met de sloop verloor de betreffende buurt wel haar hart.

Een monument? Neen, het stond niet op de (voorlopige) lijst. Op geen enkele lijst! Maar, God beter het, zo'n karakteristiek bouwwerk sloop je toch niet omdat de RSG West-Friesland toevallig last kreeg van expansiedrift!

De rest van dit verhaal kan vrij kort en sober zijn. Slopers plegen hun werk nu eenmaal vakkundig en kordaat te doen.

Aan sloopbedrijf Juut Last uit Berkhout viel de eer te beurt om de conciërgewoning en aanpalende tuinmuur neer te halen.

En de rector van de aloude Rijks HBS schreef aan de leerlingen, ouders resp. verzorgers: „De sloopvergunning voor het gebouw van de RMTS is afgegeven; te verwachten valt een *spoedige* sloop... voor de grote vakantie?“.

Het duurde even langer dan verwacht, maar in november is het zo ver. De firma E. Lispet uit Delft ontfermt zich over oftewel haalt al het houtwerk — en dat was een gigantische hoeveelheid — er uit. De voormalige school staat er daarna triest en met recht onttakeld bij.

De rest van het sloopwerk neemt „Boy Limmen“ uit Schagen met voortvarendheid voor zijn rekening.

Een dergelijk ontluisterend en betreurenswaardig gebeuren laat zich niet in woorden vangen; slechts beelden — in dit geval foto's — kunnen u doen beseffen wat zich in dit stukje Hoorn heeft voorgedaan.

Is er eigenlijk wel iets veranderd sinds de tijd van onze voorvechter J. C. Kerkmeyer? Soms ga je daar echt aan twifelen en dat maakt mij weemoedig en woedend tegelijk. Zullen ze het ooit nog eens leren in Hoorn? Ik besef dat het weinig zinvol is dit artikel af te sluiten met mijn fiolen van toorn over u uit te storten. Daartoe dien je je te wenden tot de bevoegde instanties, dus de boven ons gestelde verantwoordelijken. Maar ik vraag wel begrip voor dit kommer-en-kwel verhaal, waarvan voor mij in ieder geval de onvrede alsmede de wrange nasmaak blijft.